

Challa**Bamidbar 15; 17-21**

G-d spoke to Moshe saying
 Speak to the Children of Israel and
 say to them; When you come into
 the Land that I am bringing you to,
 When you eat from the bread of the
 land you should raise teruma to G-d.
 The first of your dough, challa, you
 should elevate as a gift, like the

teruma of your crops so you should elevate it.

From the first of your dough you should give a teruma to G-d for all
 generations.

Shulchan Aruch YD 322; 1

It is a positive Mitzvah to separate
 teruma from the dough and give it
 to the Cohen, as it states "The first
 of you dough you should elevate...".
 This 'first' has no minimum amount
 from the Torah, and even a tiny
 piece would exempt the whole
 dough. Someone who makes their
 whole dough challa has not done
 anything, unless they leave a bit

(that is not challa). Rabbinically one should separate 1/24th of the dough.

A baker who sells in the market only needs to separate 1/48th. If the
 dough has become *tameh* accidentally or due to circumstances beyond
 one's control, even a householder only needs to separate 1/48th.

Sefer Hachinuch 385

Reasons for the Mitzvah: A person's
 life depends on food, and most of
 the world live on bread. Therefore
 G-d wished to give us merit through
 a constant Mitzvah in our bread.

This is in order that a blessing
 should rest on it through the
 Mitzvah and we should receive merit
 in our souls. Thus it turns out that
 the bread sustains both our bodies

and our souls. Also, so that the constant servants of G-d, who are the
 Cohanim, should be able to live without exertion. For the Teruma that
 they receive from the grain they have to work to grind and sift it, but
 here they receive bread without any pain.

במדבר פרק טו

(יז) וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:

(יח) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּבֹאֲכֶם אֶל
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֲתֶכֶם שָׁמָּה:

(יט) וְהָיָה בְּאֲכֹלְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תְּרִימוּ תְרוּמָה לַה':

(כ) רֵאשִׁית עֲרֹסְתֶכֶם חֲלֵה תְרִימוּ תְרוּמָה כְּתְרוּמַת

גֶרְן כֵּן תְרִימוּ אֹתָהּ:

(כא) מֵרֵאשִׁית עֲרֹסְתֶיכֶם תִּתְּנוּ לַה' תְרוּמָה

לְדֹרֹתֵיכֶם:

שולחן ערוך יורה דעה סימן שכב סעיף א

מצות עשה להפריש תרומה מהעיסה וליתנה לכהן,
 שנאמר: ראשית עריסותיכם תרימו תרומה (במדבר
 טו, כ). וראשית זה אין לו שיעור מן התורה, אפילו
 הפריש כשעורה, פטר את העיסה. והעושה כל עיסתו
 חלה, לא עשה כלום, עד ששייר מקצת. ומדברי
 סופרים מפרישין אחד מכ"ד מן העיסה. והנחתום
 העושה למכור בשוק, מפריש אחד ממ"ח. ואם
 נטמאה העיסה בשוגג או באונס, אף בעל הבית
 מפריש אחד ממ"ח.

ספר החינוך מצוה שפה

משרשי המצוה, לפי שחיותו של אדם במזונות, ורוב
 העולם יחיו בלחם, רצה המקום לזכותנו במצוה
 תמידית בלחמנו כדי שתנוח ברכה בו על ידי המצוה
 ונקבל בה זכות בנפשנו, ונמצאת העיסה מזון לגוף
 ומזון לנפש. גם למען יחיו בו משרתי השם העוסקין
 תמיד בעבודתו והם הכהנים מבלי יגיעה כלל, שאילו
 בתרומת הגורן יש להם עמל להעביר התבואה
 בכברה ולטחון אותה, אבל כאן יבוא חוקם להם מבלי
 צער של כלום.

Mitzvah for Women**Mishna Shabbat 2; 6**

Because of three sins, women may die while giving birth - because they are not careful about Nida, Challa and lighting candles.

משנה מסכת שבת פרק ב משנה ו
על שלש עבירות נשים מתות בשעת לידתן על שאינן זהירות בנדה ובחלה ובהדלקת הנר:

Talmud Yerushalmi Shabbat 2; 5

Because they are not careful Nida, Challa and lighting candles. Adam Harishon was the blood of the world, as it states "A mist rose from the ground...". Chava caused him death, therefore the Mitzvah of Nida was given to women. Adam Harishon was the pure Challa of the world, as it states "G-d formed Adam earth from the ground"... Chava caused his death, therefore the Mitzvah of Challa is given to women. Adam Harishon was the light of the world, as it states "The light of G-d is the soul of Adam". Chava caused his death, therefore the Mitzvah of light Shabbat candles was given to women.

תלמוד ירושלמי מסכת שבת פרק ב /ה"ה
מתני' על שאינן זהירות בנדה ובחלה ובהדלקת הנר אדם הראשון דמו של עולם דכתיב ואיד יעלה מן הארץ וגרמה לו חוה מיתה לפיכך מסרו מצות נדה לאשה ובחלה אדם הראשון חלה טהורה לעולם היה דכתיב ויצר ה' אלהים את האדם עפר מן האדמה ותייא כ"י דמר רבי יוסי בר קצרתה כיון שהאשה מקשקשת עיסתה במים היא מגבהת חלתה וגרמה לו חוה מיתה לפיכך מסרו מצות חלה לאשה ובהדלקת הנר אדם הראשון נרו של עולם היה שנאמר נר אלהים נשמת אדם וגרמה לו חוה מיתה לפיכך מסרו מצות הנר לאשה.

Shulchan Aruch OC 242

[Rama: The custom is to make enough dough to be able to take Challa in the home, to make the bread for Shabbat and Yom Tov.

This is part of Kavod Shabbat and one should not change the minhag.]

שולחן ערוך אורח חיים סימן רמב
[הגה: נוהגין ללוש כדי שיעור חלה בבית, לעשות מהם לחמים לבצוע עליהם בשבת ויו"ט, והוא מכבוד שבת ויו"ט, ואין לשנות.]

Biur Halacha ibid.

Kavod Shabbat - This is hinted in the verse "And on the sixth day they prepared what they bought, that which is to be baked was baked...".

This implies that one should bake on Erev Shabbat to prepare for Shabbat. Aslo in the time of the Talmud there was a fixed custom to

do this, as brought by the Magen Avraham. However, due to our many sins, today some women have started to neglect this minhag, and purchase bread from the baker. This is not a good thing, because it minimises kavod Shabbat.

ביאור הלכה סימן רמב
והוא מכבוד שבת וכו' - ויש לזה רמז בכתוב (שמות ט"ז) והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו את אשר תאפו אפו וגו' משמע דיש לאפות בע"ש להכין לשבת גם בזמן הגמרא היה מנהג קבוע לזה כמו שהביא המ"א ובעו"ה היום התחילו איזה נשים להשביית המנהג ההוא ולקחת מן האופה ולא שפיר עבדי דמקטינים בזה כבוד שבת:

Shulchan Aruch OC 529

[Rama: It is a Mitzvah to make bread on Erev Yom Tov for Kavod Yom Tov just as on Erev Shabbat.]

שולחן ערוך אורח חיים סימן תקכט
[הג"ה: ומצוה ללוש פת בעי"ט לכבוד יום טוב, כמו בערב שבת.]

Hakashrut

Baking bread and taking Challa is a segula for an easy and peaceful birth.

הכשרות
הוא זכות ללדת בקל ולשלום.

Ben Ish Chai (2) Shmini; 3

Nowadays, when the Challa is to be burnt, there is no minimum amount, and one may separate even a tiny piece. However the Arizal held that even nowadays one should be careful to take 1/48th. The Chida writes in Birkei Yosef that he has never seen or heard of anyone doing this. In my book Mekabtzel I wrote that since the Ari said this it is good if once a year a person does this. It should be done by the man, to fulfil the Mitzvah of Challa once himself. How good is it to do things at the appropriate time, to add merit to merit, and do this before Yom Kippur.

בן איש חי (ב) שמיני: ג
בזמן הזה דחלה לשרפה אזלא, אין לה שיעור ומפרישין דבר מועט. ברם רנינו האריז"ל זלה"ה סבירה לה, גם בזמן הזה ידקדקו להפריש אחד מן ארבעים ושמונה. וכנזכר בשער טעמי המצות (שלח לך) יעוין שם. וכתב רבינו חיד"א בברכי יוסף שלא ראה ולא שמע שום חסיד נוהג בזה עין שם. ובספרי הקדוש מקבצאל כתבתי כיון דרבינו הגדול אמר כן, טוב שיעשה האדם פעם אחת בשנה כפי דברי רבינו האריז"ל ז"ל. ויעשה זאת האיש בעצמו, לקיים פעם אחת הפרשת חלה בידו. ודבר בעתו בה טוב, להוסיף זכות על זכותיו קודם יום הכפורים.

When to take Challa**Shulchan Aruch YD 327**

Nowadays it is good to wait to separate Challa until after the dough has been kneaded, so that all the dough becomes one mass.

שולחן ערוך יורה דעה סימן שכז
האידינא טוב להמתין מלהפריש חלה עד אחר גמר לישה, שתיעשה כל העיסה גוף אחד.

Shulchan Aruch YD 327; 5

If Challa was not taken from the dough and everything was already baked, one must take Challa from the bread.

שולחן ערוך יורה דעה סימן שכז סעיף ה
אם לא הפריש החלה בצק, אלא אפה הכל, הרי זה מפריש מן הפת.

Challa in Chutz La'Aretz**Rambam Bikurim 5; 5**

Challa only applies from the Torah in Israel, as it states "It will be when you eat from the bread of the land...". And only when all of Israel lives there, as it states "When you come to the land" - when all of you come, not only some of you. Therefore Challa nowadays, even

רמב"ם הלכות ביכורים פרק ה הלכה ה
אין חייבין בחלה מן התורה אלא בא"י בלבד שנאמר והיה באכלכם מלחם הארץ וגו', ובזמן שכל ישראל שם שנאמר בבואכם ביאת כולכם ולא ביאת מקצתכם, לפיכך חלה בזמן הזה אפילו בימי עזרא בארץ ישראל אינה אלא מדבריהם כמו שביארנו בתרומה.

since the times of Ezra, in Israel is only Rabbinic as we explained in the laws of Teruma.

Rambam Bikurim 5; 7

Rabbinically, Challa must be separated outside of Israel, so that the laws of Challa not be forgotten from Israel.

רמב"ם הלכות ביכורים פרק ה הלכה ז
מפרישין חלה בח"ל מדברי סופרים כדי שלא תשתכח תורת חלה מישראל.

Need permission to take Challa

Shulchan Aruch YD 328; 3

One may not separate Challa without the permission of the owner of the dough. [Nevertheless if one knows that it is an advantage to the owner of the dough, for example if the dough will become ruined, it is permitted to take Challa without permission, since one may do things which are advantageous to others without their permission. Similarly, a servant may take Challa without permission, since she usually bakes the bread she has permission to take Challa occasionally. Two partners do not need to take permission from each other, but someone else need permission from both of them.

שולחן ערוך יורה דעה סימן שכח סעיף ג
אין מפרישין חלה בלא רשות בעל העיסה. הגה: מיהו אם ידעינן דזכות הוא לבעל העיסה, כגון שהיתה העיסה מתקלקלת, מותר ליטול חלה בלא רשותו, דזכין לאדם שלא בפניו. וכן משרתת שבבית יכולה ליטול חלה בלא רשותו, כיון שרגילה היא לפעמים שבעלת הבית נותנת לה רשות. ב' שותפין אין צריכין ליטול רשות זה מזה, אבל אחר צריך ליטול רשות משניהם.

Muktze

Shulchan Aruch YD 323

If someone wants to first eat the bread, and then separate the Challa from what remains - outside of Israel this is permitted, since the Mitzvah is only essentially Rabbinic.

[Rama: One must make sure to leave a bit more than the amount of Challa that must be taken so that there is something left over when separating it.] But Challa in Israel - the bread may not be eaten until it is separated.

Amount of dough that requires Challa

שולחן ערוך יורה דעה סימן שכג
ואם רצה לאכול תחלה ואחר כך יפריש החלה, בח"ל מותר, מפני שאין עיקרה אלא מדבריהם. הגה: וצריך לשייר מעט יותר משיעור חלה שמפריש, כדי שיהא שיריים בשעה שמפריש. אבל חלת ארץ ישראל לא יאכל עד שיפריש.

Amount of dough from which Challa must be taken

Sefer Hilchot Gedolot 5, laws of Challa p. 112

The amount of dough which requires Challa is an *Omer* which is a tenth of an *Ephah*, which is 43 1/5th *beitzim* ('eggs')

ספר הלכות גדולות סימן ה - הלכות חלה עמוד קיב
שיעור חלה עומר שהיא עשירית האיפה שהן מ"ג ביצים וחומש ביצה.

Teshuvot HaGeonim

The amount of dough which requires Challa is 43 *beitzim*, and the gematria of the word 'challa' is 43.

תשובות הגאונים החדשות - עמנואל (אופק) סימן א
שיעור חייב חלה מ"ג ביצים, וחלה בגימטריא ארבעים ושלש.

Pitchei Teshuva YD 324; 1

Look in the Tla"ch (Pesachim 116b) who writes that based on measurements it has become clear to him that the eggs that we have nowadays are only half the size of the eggs that the Torah uses for measurement. Therefore he would warn that for dough which is 43 of our eggs one should take Challa without a blessing. Only when the size is that of 86 of our eggs should one make a blessing. I found similar comments in the writings of the Vilna Gaon. Look also in Beit Efraim who explains this in greater length.

פתחי תשובה על שולחן ערוך יורה דעה סימן שכד סעיף א
ע"ן בספר צל"ח על פסחים דף קי"ז ע"ב שכ' שנתברר לו ע"פ המדידה שהביצות המצויות בינינו הביצה שלמה שלנו הוא רק חצי ביצה מהביצות שבהם שיעורי התורה ולכן היה מזהיר שעל מדה שמחזקת מ"ג ביצים שלנו יקח החלה בלא ברכה עד שיהיה כמדת פ"ו ביצים שלנו אז יברכו ע"ש וכדומה שגם בהנהגות הגר"א זצ"ל ראיתי שכתב כן וע"ן בספר בית אפרים על טרפות בקונטרס התשובות שהאריך בענין זה ע"ש:

Bracha**Shulchan Aruch YD 328; 1**

When separating Challa one should make the blessing: Asher kidshanu b'mitzvotav v'tzivanu l'hafrish teruma (or l'hafrish challa)

שולחן ערוך יורה דעה סימן שכח סעיף א
בשעה שיפריש חלה יברך: אשר קדשנו במצותיו וצונו להפריש תרומה, (או להפריש חלה)

Shach ibid.

It is preferable to say 'l'hafrish teruma', as explained in the Beit Yosef in the name of the poskim. On Pesach the custom of the women is to say l'hafrish teruma challa. The Bach writes that this is the correct blessing to say all year round.

ש"ך יורה דעה סימן שכח ס"ק א
א או להפריש כו' - מיהו להפריש תרומה עדיף טפי כדאיתא בב"י בשם הפוסקים ובפסח נוהגות הנשים לומר להפריש תרומה חלה וכ' הב"ח דטועין דבכל השנה יש לברך תרומה חלה.

Artscroll Siddur

L'hafrish challa min ha'isa. (and this is the minhag)

סידור ארטסקרול
להפריש חלה מן העסה.

Pitchei Teshuva ibid.

Where it is possible to say the blessing standing up one is not permitted to sit. Therefore when putting on tzitzit we make the blessing standing. The main reason why we stand for blessings of mitzvot is that sitting would be considered degrading, as if there were no fear of G-d before the person. But when a person is forced to sit there is no degradation.

פתחי תשובה על שולחן ערוך יורה דעה סימן שכח סעיף א
היכא דאפשר לעשות בעמידה אינו רשאי להיות בישיבה ולהכי בציצית מברך מעומד דעיקר הטעם דאין לישב הוא משום שנחשב כמזלזל בדבר ואין פחד ה' לנגד עיניו אבל כשעושה הדבר מחמת הכרח אין בזה שום זלזול.

Without a blessing**Rav Tikuchinsky**

1.050 kg of flour requires Challa without a blessing.

Chazon Ish

1.2 kg of flour requires Challa without a blessing.

R' Chaim Naeh

1.25 kg of flour requires Challa without a blessing.

שיטת הגרי"מ טיקוצינסקי (ארץ ישראל ערך חלה: ב)

1.050 ק"ג קמח חייב בלא ברכה.

שיטת חזון איש

1.2 ק"ג קמח חייב בלא ברכה.

שיטת ר"ח נאה (שיעורי תורה ג: ג-ה)

1.250 ק"ג קמח חייב בלא ברכה. (והוא מנהג ירושלים)

Yechave Da'at 4; 55

In summary, the amount of dough which requires separation of Challa with a blessing is 520 *draham*, which is 1.665 kg. It is midat chasidut to separate Challa without a blessing from any dough bigger than 1.6153 kg.

שו"ת יחוה דעת חלק ד סימן נה ד"ה בסיכום: שיעור

בסיכום: שיעור הפרשת חלה בברכה הוא תק"כ דרהם, שהוא אלף שש מאות ששים וששה גרם וחצי. וממדת חסידות טוב להפריש חלה בלא ברכה משיעור אלף שש מאות וחמשה עשר גרם ושליש. (וכמו שכתב בשיעורי תורה עמוד קס"ח).

With a blessing**R' Chaim Naeh**

1.66 kg of flour requires Challa with a blessing.

Rav Tikuchinsky

1.570 kg of flour requires Challa with a blessing.

Chazon Ish

2.25 kg of flour requires Challa with a blessing.

שיטת ר"ח נאה (שיעורי תורה ג: ג-ה)

1.66 ק"ג קמח חייב בברכה (וכן מנהג ירושלים)

שיטת הגרי"מ טיקוצינסקי (ארץ ישראל ערך חלה:

ב)

1.570 ק"ג קמח חייב בברכה.

שיטת חזון איש

2.25 ק"ג קמח חייב בברכה.

Disposing of the Challa**Minchat Yitzchak 4; 13**

The Halacha is that certainly one should burn the Challa where possible. However, where it is impossible to burn it, one should say when separating the Challa that a bit less than a kazayit is certainly challa, and the remainder will only become Challa if it becomes possible to burn it. Then one may wrap the Challa up in a bag and place it in the rubbish bin.

שו"ת מנחת יצחק חלק ד סימן יג

ובזה תבנא לדינא, דבודאי הצורך לשורפם דוקא כמי שכתב כהד"ג נ"י, אבל במקום שאי אפשר, י"ל דבשעת הפרשה יאמר שפחות קצת מכזית יהי חלה ודאי, והמותר יהי חלה, רק אם יבוא לידי שריפה, ויעטפם בנייר ויכניסם לחביתין של אשפתות.

Challa on Shabbat and Yom Tov**Shulchan Aruch OC 361; 1**

During bein hashmashot (twilight) one may not take ma'aser from produce that definitely requires it, nor may one immerse utensils in a mikvah, nor may one light Shabbat candles, nor make an eruv tanchumin. But one may take ma'aser from d'mai (doubtful produce), and may wrap the hot foods, and may make eruv chatzeirot. It is permitted to ask a non-Jew during twilight to light candles for Shabbat. And also to ask him to do any other melacha that is for a mitzvah, or which one is very concerned about. [Rama: And similarly one who has brought in Shabbat early may ask a non-Jew to light candles for them, or anything else they need]

שולחן ערוך אורח חיים סימן רסא סעיף א

ספק חשיכה, והוא בין השמשות, (והיינו כדי שיעור הלך ג' רביעי מיל אחר שקיעת החמה) (ושיעור מיל הוא שליש שעה פחות חלק ל') אין מעשרים את הודאי ואין מטבילין את הכלים ואין מדליקין את הנרות ואין מערבין עירובי תחומין, אבל מעשרין את הדמאי וטומנין את החמין ומערבין עירובי חצירות (וע"ל סי' שצ"ג). ומותר לומר לא"י, בין השמשות, להדליק נר לצורך שבת; וכן לומר לו לעשות כל מלאכה שהיא לצורך מצוה או שהוא טרוד ונחפז עליה. הגה: וכן מי שקבל עליו שבת שעה או ב' קודם חשיכה יכול לומר לאינו יהודי להדליק הנר ושאר דברים שצריך (מהרי"ו סי' קי"ו) (וע"ל סי' שמ"ב).

Mishna Brura ibid.

Taking Maaser is like fixing the food. Similarly it is forbidden to take Challa, even outside of Israel. Challa outside of Israel is more stringent than ma'aser, because if one has nothing else to eat on Shabbat apart from ma'aser it would then be considered for the sake of a mitzvah (and one could ask a non-Jew during twilight). But Challa is more stringent, since one is permitted to eat it without separating, and just leave over a piece at the end and make that into Challa after Shabbat.

משנה ברורה סימן רסא ס"ק ד

את הודאי - דה"ל כמתקן וה"ה שאסור להפריש חלה אף בחו"ל. וחמור חלת חו"ל יותר ממעשר דלענין מעשר אם אין לו מה יאכל בשבת תו הוי לצורך מצוה וקו"ל דלא גזרו על שבות בה"ש לצורך מצוה וכמו שפסק לקמיה ולענין חלה יש להחמיר בכל גווי שהרי חלת חו"ל יכול לאכול בלא הפרשת חלה ולשייר מעט עד אחר שבת ולהפריש מן המשור ולכן כשחל שבת בע"פ ולא הפריש חלה מהמצה בע"ש מבעוד יום מותר להפריש אף בע"ש בין השמשות דא"א לאכול ולשייר חתיכה מכל מצה. וה"ה אם לא הפריש חלה מבעוד יום מהלחם חמץ שיאכל בבוקר בשבת:

Therefore when Shabbat falls on Erev Pesach, and someone forgot to separate Challa from the Matza, they may even separate it during twilight of Erev Shabbat, since it is impossible to leave over a piece of every Matza. Similarly if one forgot to take Challa from the bread that they will eat during Shabbat (since after Shabbat it will be Pesach and they may not leave over anything to become Challa).